

VIRREB LANKÓ

Tavaszelé.

Már nemsokára pirkad,
S közelg a kikelet,
Hogy végre is elűzze
A téli felleget.

Az ég kitisztul újra,
Madárdal szerteszt,
S a föld felölti végre
Zöld bársony köntösét.

Elnémul majd a szélvész,
S a puszta fák alatt,
Tavasznak hirdetője:
Kicsiny virág fakad . . .

De vaj' mit ér a szép tavasz,
Vaj' mit a napsugár?
Hisz itt Pécsen azért csak
Marad, mi volt: — a „sár!”

Mukimirek-bég.

Felelős szerkesztő:
Dr. MUKI.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivata.

— nyílt —

➔ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl. ➔

A dandy.

Jár az utcán, göggel, büszkén.
Rágolódva a más ügyén.
S ép azt teszi, mi nem illik.
Hej! manapság ilyen a chic!

Dicselkedik hérvél-garral.
Salonokkal szép fogattal.
De nem tudja merre lakik...
Hej! manapság ilyen a chic!

Jogász-estély, juryk bálja,
Ez vágyai netovábbja.
S úgy kölcsönzi klakk-lakkjait...
Hej! manapság ilyen a chic!

Kávéházban mindemapos.
A tringeldje csengő hatos.
De azért ő puffra iszik.
Hej! manapság ilyen a chic!

Pénze nincsen...! Solise bánja!
A váltóit prolongálja
Naggyurasan egy hónapig.
Hej! manapság ilyen a chic!

Szabó, suszter sorra járja,
Kisérőjük borsos számla:
De azért ő nyugton alszik.
Hej! manapság ilyen a chic!

S ha nem talál boldogságot,
Még ő szidja a világot:
Nagy dühösen átkozódik
Hej! manapság ilyen a chic!

És mikor már végét járja,
Akkor talál jó baráttra...
Kis revolver...! Ebbe bizik...
Hej! manapság ilyen a chic!!

Pönöge.

Sokan büszkék az őseikre, de megfélekednek arról, hogy viszont az ő utódaik szintén szeretnének büszkélkedni az őseikkel.

*

Az anyósok fölött azok élczelődnek, akiknek nincs; akiknek van, azok bezzeg nem élczelődnek.

*

Vizvezetési bulletinek.

— A lapok tudósításai után —

A vizvezeték költségvetése elkészült. Zellerin valószínűleg holnap leküldi, s nyomban összeül a rendkívüli közgyűlés, mely az ügyet végleg tárgyalni fogja.

A vizvezeték költségvetése — miután hosszasan munkát igényel — csak a jövő héten készül el. Zellerin azonnal leküldi s nyomban összeül a rendkívüli közgyűlés, mely az ügyet végleg tárgyalni fogja.

A vizvezeték költségvetését Zellerin ma leküldte. A rendkívüli közgyűlés valószínűleg a napok ban összeül s végleg letárgyalja.

A vizvezeték költségvetését ma a helyi szakértő bizottság tárgyalja. Holnap a jogügyi bizottság elé kerül, azután a nagy vizvezetési bizottság veszi elő s a közgyűlés elé terjeszti.

A vizvezeték költségvetését a helyi szakértő bizottság letárgyalta s csak holnapután kerül a jogügyi bizottság elé s így a nagy vizvezetési bizottság csak a hét végén tárgyalhatja. A rendkívüli gyűlés minden valószínűség szerint a jövő hét elején ül össze.

A vizvezeték költségvetését a jogügyi bizottság még mindig tárgyalja s ha készen lesz vele — a mi a jövő hét végén egész bizonyosan meg lesz — úgy a nagy vizvezetési bizottság az azután következő hét elején tárgyalja az ügyet. A közgyűlést még ebben a hónapban összehívják.

A vizvezeték költségvetését — ha a jogügyi bizottság befejezte tárgyalásait — úgy bizonyosan a jövő hó elején veszik végleg tárgyalás alá. A rendkívüli közgyűlés — most már egész bizonyossággal — még ebben az évben össze fog ülni.

Reményi jön! Reményi világhírű művésznők körútjában Pécsen is tart hangversenyt. Jegyek már kaphatók.

Reményi jön! Reményi világhírű művész hazánkfia körútjában Pécsen is tart hangversenyt. A jegyeket nagyban kapkodják.

Reményi jön! Reményi világhírű nagy művész hazánkfia körútjában Pécsen is tart hangversenyt. A jegyeket már majdnem mind elkapkodták.

Reményi jön! Reményi ország-világhírű nagy művész hazánkfia körútjában Pécsen is tart hangversenyt. Jegyek még mindig kaphatók. A kik még részt venni óhajtanak, kezelemből kaphatnak néhány jegyet.

Reményi jön! Reményi ország-világhírű kiváló nagy művész hazánkfia, a „Repülj fecském“ remek előadója körútjában Pécsen is tart hangversenyt. Jegy alig van már kettő-három. Aki ezekre igényt tart, az bélyeggel ellátott, írásos folyamodvány útján talán még hozzájuthat.

Reményi jön! stb. stb. stb. stb. Jegyek hosszasan könyörgés, térdencesuszás-mászás, sirás-rivás, fogak csikorgatása és előzetes bünbánó bőjtölés után — Isten neki! — még kaphatók!

SZELLEMEK KÉRDÉS.

Hölgy: Képzelve csak, a három hónapos kura 10 kiló zsirt vett el tőlem.
 Udvarló: És mit fog csinálni azzal a zsirral?

Annak, kit illet.

— Válasz. —

Az „udvari bolond“ szerep
 Kiment divatból már ma rég,
 Bolondot mért fizetni, hisz
 Van ilyen ingyen is elég.

Igaz hogy te mindannyinál
 Nagyobb vagy, azt elismerem,
 Am árát csak fizesse más,
 Örülni nem fogsz pénzemen.

De ha egy házra gyűjtenél,
 Hogy ott is az első lehess,
 Úgy kérj s adózom én is rá,
 Nem bánva, ha ki is nevensz.

Quiproquo.

Monolog.

„Fagy, enged, megint fagy, megint enged. Az
 ember igazán nem tudja, hogy a télkabátját vagy a
 fölöltőjét — csapja e zálogba?”

Különös.

Izidorka: Paposkám, mikor hozta engimet a gólo-modár?

Papa: Tizenkettő áprilosba.

Izidorka: Nadszerő! Épen a születésnapomon!

Az előrelátó.

— Kóbikám, én érzek, hodj opoi jönöröket fagak neked szerezni. Kóbikám mein Herz, örölöd magadat ed kis fiónak?

— Öröli a menjkü! Az a jerük még szüröncsétlenség hoz rám! Ha nadj lesz, bizemosan váltút fag hamisitni, kürözni fagják és helyette engemt fagnak besókni! Záli, Záli hadj nekim békit ezzel az opoi jönörőséggel!

Szerelmi barometer.

— . . . Napról napra jobban megbizonyosodom abban, hogy már nem szeretsz. Mikor még a vőlegényem voltál, oh akkor alig lehetett kitudszkolni, ha valahol tűz volt, pedig önkéntes tűzoltó-parancsnok voltál. Mióta házasok vagyunk: már az első harangkongásnál rohansz kifelé, mert amint te mondod: „Hi a kötelesség!”

Visszaadta.

— Hallja kend, a kendnek a füle napról-napra nagyobb lesz.

— Mondok kendnek valamit: én úgy gondolom, hogy az én füleim, meg a kend esze együttvéve — ebbül egy pompás számár kerülne ki.

A félreismert.

— Hogyan Vilma, ön azt hiszi, hogy én önt a pénze kedvéért szeretem? Oh mennyire félreismer ön engem! Én elvinném önt még akkor is, ha egy millió helyett — annak csak a felét hozza is.

Erkölcsei fölháborodás.

Lumpácz: Hallja Lajos, maga tegnap hamis huszást adott nekem. Ez lelkiismeretlenség volt magától.

Lajos: Oh bocsánat! Kérem adja ide, nyomban kicserélem!

Lumpácz: Ah, most már hiába, mikor már én is másnak a nyakába varrtam.

Puskás-bácsi igazmondásai.

Azt persze ti atyámfiai nem is tudjátok, hogy én negyvennyolcban huszár voltam. De micsoda huszár! És micsoda lovam volt! Az olyan hűséges volt, hogy mikor kilőtték a lábát alóla, fölkapott egy mankót és futott velem tovább.

Pénteken reggel olyan friss halat vettem a piacon, hogy mikor a feleségem és én már megettük, még akkor is egy jó negyedóraig élt.

Képzeljétek, a multkor vettem egy kuba-szívert. Hát a hogy rágyujtok, nagyon bűdös. Fölbontom a szívert, hát a végin dohány helyett rongy volt benne. Kiszedem. Alatta még egy rongy. Azt is kiszedem. Uram fia, végig rongy volt az egész szivar tölteléke! Annyi rongyot szedtem ki belőle, hogy a Poldi 50 krajczárt adott érte. Így csalja az állam a szegény embert!

Képzeljétek milyen szórakozott vagyok. A multkor ki akartam hajtani egy borjut a vásárra, útközben meg föladni egy levelezőlapot a poszkiszlibe. Hát nem a borjut dobom a legközelebbi poszkiszlibe és a levelezőlapot hajtottam ki a vásárra? Fusson ki a balszemem ha nem igaz!

A kompánia.

Berukkolt a rőföskereskedő-ujonc az ezeredhez, s mikor először kirukolt, eléje állt a kapitány és kérdé:

- Melyik regiment.
- 76.
- Bataillon?
- Második.
- Név?
- Lévy.
- Kompánia?
- Igenis.
- A kompániáját kérdeztem!
- Lévy et Comp.

Udvari-bolondulati Amtmanniádák.

— Két kézirat. —

Tisztelt szerkesztő ur!

Nem mondhatja senki, hogy részemről nem volt a legszilárdabb akarat szavamat beváltani, de ha nálam csak valami harminczan nyilatkoznak az estély részvétele nézve nem lehet csodálni ha akkor azt kell mondanom, nem lesz az egészből semmi. Én a közönség kedvéért ezt kedélyes estélyre akartam varázsolni s mondhatom, ha az irányomban nem tanusított volna oly nagy indolentiát, úgy mulata volna mint tán még eddig soha. Nem lehet itt kifogás a betegség, mert akkor a bohozatos dalárdás estélyt sem kellett volna meglátogatni, hanem az egész úgy látszik mesterséges módon lehetet némelyek által meghiusítva. Amit azonban az előfizetőimnek megígértem, meg is fogom adni kárpótlással s már munkában van, és belejezésül csak azt mondhatom, hogy adieu! Eddig a typhus még csak Istenesen grazalt pécsett, hanem mast másképp lesz. Tehát tudják meg, hogy bennem Mezmerizmusféle szellem van. Azon tájek a hol tartozkodom, leheletem által minden káros befolyás alól ment s ez volt oka hogy eddig naponta százankint el nem hultak, de most, mert oly szívtelenek irányomban néhány hétre elutazom s akkor kegyetek is vándorolhatnak a szent Péterhez. Jó napot szokott most mondani a blazirt, ha bucsuzik s pedig nagyon fentartott fővel — tehát jó napot.

Amtmann Károly.

*

Tisztelt szerkesztő ur!

Az általam kiadandó »udvari bolond« című élelápomból ép annyi fog lenni mint az estélyemből. Persze hogy rendszerint itt is a pécsiekre kellene először is kikelnem akik közt lakom, de sajnos a környék sem jobb s azért javaslom nekük hogy javuljanak mert másképp a typhus őket is megfogja látogatni. De hogy kegyednek kis fogalma legyen az általam kiadni szándékolt udvari bolondom fölött im közlök valamit belőle azon ígérettel, hogy ha a tervben vett ezen cím alatti élelápomból nem is találna mi sem lenni, lapjában néha néha pár sort közlendek. Az udvari bolond tehát még is csak újra fog általam felélesztetni. Tehát halljuk.

Az udvari bolond hatalmától megfosztatott a mult százatban s én erővel ismét feléleszttem, Harsogjatok tehát trombiták s peregjetelek dobok! a koronázás megtörtént s tudatom ezt a világ összes császári, királyi, hercegi trónok nem különben a köztársaságoknak is, mert noha én magyar alatvalo vagyok s avval eszerint van a legtöbb bajom, nem zárom ki a világ többi országait sem, mert rám szorultak, minthogy eddig egy más magát jelenteni nem merészelte, eszerint a hon-

foglalásokat én teljesitettem is. Azt mondtam fennebb, hogy erővel foglaltam el az udvari bolond trónját s nagyon jól fejeztem ki magam, mert erővel juthatni kormányhoz s így az udvari bolond is mint annak tagja. A régi időkben az udvari bolond nem ritkán adott tanácsot uralkodójának, de nem mindannyi volt oly okos azok közt is sok volt aki csak valódi bohonc volt, úgy mint most a minisztereink közt is sokat találunk, a kit jóra való udvari bolondnak felsem lehetne használni s élceze ritkán van egynek; pedig mily jól esne egy egy uralkodónak ha néha egy jót nevetethne. Én egyelőre tárczanélküli udvari bolondja vagyok, most — mint mondtam — az egész világnak, de úgy hiszem hogy nemsokára egyiktől másiktól majd nyerek egy kis subventiot. Fogadom Nathália ő felsége lesz az első aki szolgálatomat illetve tanácsomat fogja igénybe venni. Biz jó az udvari bolond a háznál. Fogadom ha 15-ik Lajos francia királynak lett volna egy talpra esett udvari bolondja a nőknek a bolondja nem lett volna s ha Kaunicz volt miniszternek udvari bolond esze lett volna, nem ajánlotta volna Antónatet ily könyelmű udvarhoz, mi által később oly nagy szerencsétlenség támadt, hanem sajnos Kaunicz nem udvari bolond hanem valódi bolond volt, aki még a nyáron is fázott s derék II. József uralkodónk évégett amidőn végleg a kormányra jutott ki is adta neki a Laufpaszt. De most egy komoly ügyre. E napokban olvastam a lapokban hogy volt egy jóra való franczia — mert az sem ám mind jóra való amint mindjárt észre fogjátok venni — a ki kikelt a monaco féle haramia banda ellen és jogosan: de sok kedves franczia ez ellen volt. Kérdem éppen a franczia mint közeli államnak kelle ez ellen tiltakozni? nem lehet ily szenyfoltot az államoknak egyáltalán megsemmisíteni? A mult százatban a lengyelt mint czivakodot megsemmisítették noha a Katicza ő felsége volt az oka az egésznek de egy monaccot meg kell tűrni: nyilván egy kis contributiot kap a franczia; ha mai napig még királyság volna franczia ország még nem lehetne annyira kikelni mint most. a midőn köztársaság.

Mára úgy hiszem ez elég — üdvözlöt

Amtmann Károly.

Rosz lelkiismeret: finom hallás.

*

Akárhányan odaadnák az anyósuukat, csak a feleségüktől szabadulhatnának.

*

Az éhség a legjobb szakács, csak hogy nincs mit főznie.

*

Hősköltemény töredék:

„Mohácsnál van egy patak Csele,
Abba Lajos király elő zuhin bele;
Mert kutyamódjára
Árkokat ugrála
S így lett a halála!”

Az irnokok atyja.

Drága Nagyságos Alispán Úr!

Mélyen tisztelt kegyes jó Atyám!

Tisztelettel alulirottat a véletlen egy rendkívüli szükségletbe hozván és ettől egyedül drága Nagyságos Alispán úr magas születésével öröklött, úgy és nemes

keblősége menthetvén meg, mely alatt. — hogy jólte-
vőim iránt háládatlansággal ne vádoltassam — teljesit-
hetem csak becsületbeli kötelességemet.

Ennek kapcsán legmélyebb tisztelettel esedezem és kérem drága Nagyságos Alispán urat, magas atyai szánalmára méltatva — rendkívüli kiadásom fedezésére havonkint 5 frtnyi törlesztés mellett a nyomtatvány-pénztárból 50 frt előleg kegyesen leendő kiutalványozásában részeltetni.

Örök hála lekötelezettség mellett legmélyebb tisztelettel örökölve vagyok.

Drága Nagyságos Alispán úr
Mélyen tisztelt kegyes jó atyám

legalázatosabb szolgálja

Sanyaró Nr. 2.

megyei irnok.

Kitünő minőségű
író papírok, író tollak, tollnyelek,
*levélpapírok, írónok, tinták, bélyegző-
festékek, arab-mérga, stb. stb. olcsó áron
kapható*

TAIZS JÓZSEF
könyvnyomdája és könyvkötészetében
(PÉCSETT, Széchenyi tér 12. sz.)

Bőjt!

*Elhallgatott a trombita, a farsanguak vége,
Boldog: kinek nem romlott meg tőle egészsége!
Panasz hangzik ugyan most is: „Be' rövid volt, ejnye!
Vigye ördög! Nincs oly jó, miből elég ne lenne.*

*Nagy ellenségünk a farsang, aljas konkurens, mert
A szellemi élvezettől elvon minden embert.
A test élvez, nem a szellem, s bizony-bizony félek,
Hogy a hosszú farsang alatt elpuhul a lélek.*

*Azért hát te jó közönség használd az alkalmat,
Erősítsd meg a lelkedet, Jankó alkalmat ad.
Cseng-bong itt is a kacaj, és a vidámság hangja,
Farsang ez is, de üdvösebb: a lélek farsangja.*

A „Veréb Jankó“ közkedveltségü élczlap

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

egész évre	6 frt
félévre	3 frt
negyedévre	1 frt 50 kr.

Minden vasárnap gazdag mulattató tartalommal, a helyi és vidéki eseményeket satyrizáló pompás állandó alakok mondókáival fűszerezve jelenik meg a „Veréb Jankó“, mely — közelismerés szerint — a vidéki élczlapok között, úgy elmés tartalmánál, mint ügyes szerkesztésénél fogva, az elsők között foglal helyet.

